

РЕШЕНИЕ

№ 9024

гр. София, 15.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12896** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 197, ал. 2, във вр. ал. 1, предл. второ от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образуване е по жалба на "Апис Билд" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], срещу Решение № ПИ – 371 / 09.12.2024 г., издадено от Х. Б. М. – директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № С240022-000-0670658 от 26.11.2024 г.

В жалбата е посочено, че в производството по налагане на обезпечителни мерки трябва да се държи сметка и за субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 6 от АПК. Съгласно алинея първа от същия, административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. За добросъвестно упражняване на правомощията, публичният изпълнител трябва да извърши проверка за всеки отделен случай. В постановлението липсва анализ на твърдените факти и обстоятелства. В постановлението за налагане на обезпечителни мерки липсва мотивировка, която да прави обоснован извода на публичния изпълнител, че без конкретна обезпечителна мярка събирането на непогасените публични задължения, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Като се налага заповед върху банковата сметка на дружеството, дейността на същото се явява изцяло блокирана, като дружеството е поставено в невъзможност да изпълнява поетите ангажименти, предвид липсата на възможност за разплащане с контрагенти.

Жалбоподателят - „Апис Билд“ ЕООД, в съдебно заседание се представлява от адвокат Д. П., с пълномощно на лист 10-11 по делото. Иска от съда да уважи жалбата

и да отмени обжалваното решение. Обстоятелството, че жалбоподателят е бил във възможност да се ползва от издаване разпореждане за неотложно плащане не освобождава публичния изпълнител от необходимостта да мотивира своето постановление. Претендира се присъждане на разноски по делото съгласно списък, който се представя ведно с доказателства и препис за насрещната страна.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.): редовно призван, не се явява, представлява се от юрисконсулт В. К., вписана под № 32 в пълномощното на лист 39-42 по делото. Иска от съда да отхвърли жалбата и да потвърди решението на териториалния директор като правилно и законосъобразно, по мотивите подробно изложени в него. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Софийска градска прокуратура: редовно призвана, не изпраща прокурор за участие в производството по делото. Не изразява становище по съществуващото на делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган - директора на ТД на НАП С. е образувано по жалба вх. № С240022 – 000 – 0670658 / 26.11.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, подадена от „Апис билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], чрез адв. П. – М. М. Бозов, срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022 – 022 – 0106513 / 07.11.2024 г., издадено от П. М., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

За обезпечаване на публичните вземания, с Постановление изх. № С № С240022 – 022 – 0106513 / 07.11.2024 г., издадено от П. М., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ / доставчик на платежни услуги „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата в размер на 74 072. 95 лева.

По делото е приложена административната преписка.

От събраните писмени доказателства се установява, че Постановление изх. № С № С240022 – 022 – 0106513 / 07.11.2024 г., издадено от П. М., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е връчено на „Апис Билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като същото е обжалвано в срок, чрез адв. Бозов.

Съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. В текста на постановлението е указано пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва.

Според мотивите на Решение № ПИ – 371 / 09.12.2024 г., издадено от Х. Б. М. – директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № С240022-000-0670658 от 26.11.2024 г., постановлението е издадено от компетентен орган. Определяща за налагането на обезпечителни мерки е

обезпечителната нужда, която от своя страна се обуславя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Изпълнението на едно публично задължение е невъзможно, когато длъжникът към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни. Той не може да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или в следствие, поради отчуждаването му, няма такава. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение е такава, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване, т. е. те не са ликвидни.

Съдът намира, че мотивите на административния орган са законосъобразни и обосновани. Законосъобразно е наложена обезпечителна мярка върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ / доставчик на платежни услуги „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата в размер на 74 072. 95 лева. По делото е постъпил отговор от „Първа инвестиционна банка“ АД (л. 38 от делото), в който е посочено, че по сметката на „Апис Билд“ ЕООД, върху която е наложен забор няма авоар, т. е. наличност. Посочено е още, че върху същата сметка има наложени предходни забори.

Не се споделят доводите в жалбата до съда, че с наложения забор изцяло се блокира дейността на дружеството. Основателни са мотивите на решаващия орган, че за дружеството съществува правна възможност да поиска от публичния изпълнител да разреши определена част от постъпилите или постъпващи по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. (чл. 229, ал. 1 от ДОПК). Ако прецени, че са налице условията за това, публичният изпълнител издава разпореждане, което е адресирано до банката и с което се разрешава неотложно плащане, включително и относно суми по дължими договори, свързани с основната дейност на длъжника. (чл. 229, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 ДОПК)

По отношение на аргумента, изложен в жалбата, че Годишният финансов отчет на дружеството за периода 01.01.2023 – 31.12.2023 г. показва текущи (краткотрайни) активи за периода в размер на 88 000 лева, трябва да се посочи следното: Годишният финансов отчет на предприятието се изготвя и представя съгласно разпоредбите на Закона за счетоводството и в съответствие с приложимата счетоводна база – международните, респ. националните счетоводни стандарти. ГФО се съставя към 31.12. и е в хиляди левове. Не става ясно дали жалбоподателят твърди, че разполага с активи, които могат да заменят наложената обезпечителна мярка, или твърди добро финансово състояние. Същото се отнася и до твърдението, че за дружеството е налице счетоводна печалба в размер на 59 хиляди лева. Не става ясно дали дружеството може да представи тази сума като обезпечение. В съобщението за доброволно изпълнение, което се намира по делото (л. 34 – 36) е посочено, че дружеството има възможност да обяви всичките си активи и имущество и да предложи начин на изпълнение. Съобщението е получено от „Апис Билд“ ЕООД на 14.10.2024 г. Липсват данни да е предложен начин на изпълнение.

Отделно от това, трябва да се посочи и правната възможност, установена в чл. 197, ал.

3 ДОПК. Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Липсват доказателства жалбоподателят да се е възползвал от тази възможност. Всъщност дори при анализа на аргумента на „Апис Билд“ ЕООД, че публичният изпълнител не е извършил проверка дали дружеството има други активи, не става ясно какви активи се имат предвид. Липсва описание на тези активи, липсва предложение от страна на самия жалбоподател кое е това имущество, което може да бъде равностоен заместник на мярката „запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка“.

В обобщение съдът намира, че Решение № ПИ – 371 / 09.12.2024 г., издадено от Х. Б. М. – директор на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата на „Апис Билд“ ЕООД срещу Постановление Постановление изх. № С240022 – 022 – 0106513 / 07.11.2024 г., издадено от П. М., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е законосъобразно.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответника, то на същия се дължи възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Производството по чл. 266 - чл. 268 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и трябва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100.00 лв. (сто лева).

По изложените съображения и на основание чл. 268, ал. 2, вр. с чл. 147 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Апис Билд" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], срещу Решение № ПИ – 371 / 09.12.2024 г., издадено от Х. Б. М. – директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление изх. № С240022 – 022 – 0106513 / 07.11.2024 г., издадено от П. М., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА на "Апис Билд" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК не подлежи на обжалване.